

Апостола

/есе/

Васил Иванов Кунчев известен като Васил Левски е роден в гр. Карлово и е български национален герой. Още от дете бил подготвян за духовник и през 1858 год. по настояване на вуйчо си се замонашва. Да но сърце юнашко не трае, и когато дочува вестта за готвената он Георги Раковски легия легия тръгва за Сърбия.

През 1861 год. под влияние на Раковски се записва в Първата българска легия. Проявил смелост и сила той получава прозвището Левски- останал с него в нашата история. Свързали го с „лъв“, защото деянията му са измерими с нещо върховно.

След разпадането на легията той се завръща в България и поема по нов път, този на вярата и учението. Става учител и за кратко служи в църквата в Карлово. Но борбения му дух и желанието му за свободна родина не го задържат дълго в църквата и училището. Мечтаел за борба, за свобода и поема пътя към свободата, за да остане в нашата история с името „Апостола“. Име съизмеримо с делата му. Като боже пратеник при нашите прадеди се явява и проповядва новото учение за “чиста и свята република“, „времето е в нас, то нас обръща и ние него обръщаме“, „Народе??“, „Дела трябва, а не думи“. Все учения, които ние трябва да знаем и помним и днес. Нужни са ни, за да вървим с високо вдигнати глави, за да отстояваме свободата си, за да браним историята си и да предаваме завета на Апостола в бъднини.

Ти си Апостол на нашия народ. Учиш ни на нова идеология, че не сме вече роби, която да държи българския дух, да му дава сила и увереност. Караш ни да милеем за родината си и за благоденствието на народа ни. Да търсим доброто и равенството и постигаме мир и единство.

Апостоле, ти си нашия герой, нашия месия, нашия водач. Твоите завети ще пазим ревниво, ще закриляме и предаваме на идните поколения, защото пазим памет за теб.

Моника Миткова Бончева 14 год.

VII^a клас

СУ „Св.св. Кирил и Методий“ гр. Смядово